

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

sp. zn. 45 T 4/2015

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22.10.2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr Dany Pacholíkové a přísedících Evy Kreuterové a Jana Machačky

t a k t o :

Obžalovaný

Oleh K.,

nar. xxx v Kirovogradu, občan Ukajiny, v ČR trvale bytem xxx,

je v i n e n , ž e

1.

od přesně nezjištěného období roku 2009 do 10.6.2012 v Xxx, v bytě rodinného domu užívaného jeho rodinou, ale i jinde, v přesně nezjištěném počtu případů, opakovaně, za použití násilím donutil dceru své manželky, **tehdy nezl. V. L.**, nar. xxx, se kterou žil ve společné domácnosti, k pohlavnímu styku tak, že

poškozenou osahával na prsou, hýždích a na přirození, a to jak přes oblečení, tak i na holém těle, olizoval jí a sál bradavky na prsou a prsty jí dráždil klitoris a poševní vchod, a přitom poškozenou líbal na krku a těle a snažil se ji líbat na ústa, přičemž odpor poškozené, která se bránila tak, že jej odstrkovala rukama a křičela, díky své fyzické a psychické převaze přemáhal tak, že jí povalil na postel nebo na zem, svým tělem jí znehybnil nohy a ruce, aby se mu nemohla vysmeknout a hýbat se a když se i nadále bránila, tak ji fackoval a tahal za vlasy a tohoto jednání se dopustil i přesto, že jako manžel matky poškozené znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

t e d y

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

2.

od 11.6.2012 až do svého zadržení dne 4.1.2015 v Xxx, v bytě rodinného domu užívaného jeho rodinou, ale i jinde, v přesně nezjištěném počtu případů, opakovaně, za použití násilí, osahával přes oblečení na prsou a přirození tehdy mladistvou dceru své manželky **V. L.**, nar. xxx, se kterou žil ve společné domácnosti, přičemž odpor poškozené, která se osahávání bránila tak, že jej rukama odstrkovala a křičela, díky své fyzické převaze přemáhal tak, že jí povalil na postel nebo na zem, kde jí svým tělem znehybnil nohy a ruce, aby se mu nemohla vysmeknout a hýbat se a když se i nadále bránila, tak ji fackoval a tahal za vlasy, přičemž jí svým jednáním takto znemožňoval volný pohyb vždy po dobu 5-10 minut a svého jednání zanechával až v důsledku aktivní obrany a neustávajícího křiku poškozené,

t e d y

jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

č í m ž   s p á c h a l

ad 1) zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

ad 2) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5** (pěti) let a **6** (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená V. L., nar. xxx, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Na základě provedeného dokazování u hlavního líčení dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým zjištěním :

Obžalovaný K. žil od přesně nezjištěného období roku 2003 ve společné domácnosti v bytě rodinného domu Xxx, s nezletilou dcerou své manželky Natalyie K.. Od přesně nezjištěného období roku 2009 do 10.6.2012 v tomto bytě, ale i jinde, v přesně nezjištěném počtu případů, opakovaně, za použití násilím donutil dceru své manželky, **tehdy nezl. V. L.**, nar. xxx, se kterou žil ve společné domácnosti, k pohlavnímu styku tak, že poškozenou osahával na prsou, hýždích a na přirození, a to jak přes oblečení, tak i na holém těle, olizoval jí a sál bradavky na prsou a prsty jí dráždil klitoris a poševní vchod, a přitom poškozenou líbal na krku a těle a snažil se jí líbat na ústa. Odpor poškozené, která se bránila tak, že jej odstrkovala rukama a křičela, díky své fyzické a psychické převaze přemáhal tak, že jí povalil na postel nebo na zem, svým tělem jí znehybnil nohy a ruce, aby se mu nemohla vysmeknout a hýbat se a když se i nadále bránila, tak ji fackoval a tahal za vlasy. Tohoto jednání se dopustil i přesto, že jako manžel matky poškozené znal její skutečný věk a věděl, že jí dosud nebylo 15 let (**bod 1 rozsudku**).

Ve svém jednání, byť s menší intenzitou, pokračoval i po dovršení věku 15-ti let u poškozené.

Jak soud zjistil, obžalovaný v době od 11.6.2012 až do svého zadržení dne 4.1.2015 v Xxx, v bytě rodinného domu užívaného jeho rodinou, ale i jinde, v přesně nezjištěném počtu případů, opakovaně, za použití násilí, osahával přes oblečení na prsou a přirození tehdy mladistvou dceru své manželky **V. L.**, nar. xxx, se kterou žil ve společné domácnosti. I v tomto případě odpor poškozené, která se osahávání bránila tak, že jej rukama odstrkovala a křičela, díky své fyzické převaze přemáhal tak, že jí povalil na postel nebo na zem, kde jí svým tělem znehybnil nohy a ruce, aby se mu nemohla vysmeknout a hýbat se a když se i nadále bránila, tak ji fackoval a tahal za vlasy, přičemž jí svým jednáním takto znemožňoval volný pohyb vždy po dobu 5-10 minut. Svého jednání zanechával až v důsledku aktivní obrany a neustávajícího křiku poškozené,

Obžalovaný Oleh K. žalované jednání popřel v plném rozsahu. Ve své výpovědi uvedl, že do ČR se přistěhoval v r. 1996 a dosud zde pracuje na stavbách jako OSVČ. Od r. 2007 zde má trvalý pobyt. V r. 2003 se v ČR oženil s Natalyí K., která má dceru V. L.. Společně žijí ve společné domácnosti. V. má rád jako vlastní dceru, nikdy by jí takto neublížil. S manželkou koupili dům ve Xxx, okr. Xxx, který opravují. V. podporoval v tom, aby vystudovala na zubní lékařku a aby si udělala řidičský průkaz. Celé to obvinění nechápe a neumí ho logicky vysvětlit. Je pravdou, že s V. měl nějaké neshody, např. když si chtěla dát do obličeje piercing, nakonec jí ale zaplatil piercing do břicha. Měl občas připomínky i k jejím kamarádům. Byl přesvědčený, že ho má V. ráda. Doma ho poslouchala, vařila a uklízela. Když se v r. 2000 s manželkou seznámili, byly V. 3 roky a žila s babičkou na Ukrajině. Když jí byly 4 roky, tak se za nimi přistěhovala do ČR. Biologický otec V. se o ni vůbec nezajímá, proto ji chtěl adoptovat. Sám vlastní děti nemá. Nikdy V. nepozoroval při převlékání, nikdy ji neviděl nahou. On doma chodí vždy oblečený, je možné, že někdy přeběhl nahý z koupelny do ložnice, ale konkrétní situaci si nevybavuje. V. se převléká u sebe v pokoji a zavírá se v koupelně i na záchodě. Nikdy ji neosahával a nepoužíval vůči ní žádné fyzické násilí. Nebyl pro to ani důvod, protože s V. nejsou žádné výchovné problémy. Ve škole se učí dobře. V. se mu se vším svěřovala. V. by měla být ještě panna. S manželkou mají pravidelně pohlavní styk 3 – 4x týdně. Zvláštní nebo bizarní sexuální praktiky neprovozují. Vzrušují ho dospělé ženy, určitě ne dospívající dívky nebo děti. S erekcí problém nemá. Je pravdou, že jednou dal manželce facku, a pak raději z bytu odešel. V jiných případech násilí

vůči manželce nepoužil. Není tedy důvod, proč by se ho V. měla bát jako násilníka. S manželkou se občas pohádají, ale není to nic závažného.

U hlavního líčení obžalovaný vypovídal shodně s tím, že to co je uvedeno v obžalobě se nikdy nestalo. Domnívá se, že to, co ohledně něho poškozená L. uvedla, bylo zapříčiněno jeho tvrdší výchovou vůči ní. Chtěl totiž, aby se učila a nestýkala se s nějakými partami, kouřila, případně požívala drogy a podobně a proto na ní někdy křičel. On se vždy snažil pro rodinu zajistit vše nejlepší. I když nebylo vše ideální, poslední dva roky se s manželkou hádali, protože měli dost starostí s nemovitostí, kterou zakoupili. Poškozené také zřejmě vadilo, že měla doma určité povinnosti a musela pomáhat s péčí o domácí zvířata, s úklidem a podobně. Obžalovaný dále uvedl, že matka poškozené na ní byla příliš mírná a řádně jí nekontrolovala, oproti jemu, který měl o její prospěch starost. Poškozená ho oslovovala jako táto, tatínku. Po materiální stránce bylo o ní dobře postaráno, i v současné době, kdy nežije s manželkou, jí každý měsíc posílají na účet 4 000 Kč. Je pravda, že on je někdy prchlivý a když se s manželkou hádal, tak V. to slyšela a mohlo jí to vadit. V pronajatém bytě měla svůj vlastní pokoj, myslí, že spolu měli dobrý vztah. Obžalovaný dále poukázal na to, že sám doma s nezletilou byl minimálně, protože měl dlouhou pracovní dobu, pracoval od sedmi hodin ráno a vracel se zpravidla až večer. Jeho manželka pracuje jako pokojská, o víkendech pracovala minimálně. Obžalovaný popřel, že by někdy došlo k situaci, že by přišel k V. do pokoje, srazil jí na postel a lehl si na ní. Není možné, aby to svědci viděli přes videokameru. On sám alkohol pravidelně nepožívá, občas jde na pivo, případně si dá alkohol, když mají nějakou návštěvu. Pravidelně jim oběma poškozená dávala pusy na dobrou noc, nikdy se nezmínila o tom, že si něco takového nepřeje. Pokud jde o její známé, tak jí vyzýval, aby je v případě, že by se jednalo o vážnější známost s tím chlapcem seznámila, ale ona sama říkala, že to nic vážného není. Není pravda, že by na jeho adresu používal nějaké výhrůžky. Nevěděl o tom, že V. musí opakovat první ročník střední školy, naopak jim ukázala vysvědčení, které nasvědčovalo tomu, že se zlepšila a žil v domnění, že postoupila do druhé ročníku. To, že opakuje, se dozvěděl až ve výkonu vazby. Poškozená totiž padělala jak vysvědčení, tak i podpisy jeho manželky na omluvenkách. Je pravda, že bezprostředně před oznámením v lednu 2015 došlo u nich doma k větší hádce kvůli nákupu vybavení v obchodním domě Ikea, on tehdy strčil do manželky tak, až se praštila rukou o futro od dveří a V. byla u toho a zřejmě jí to hodně vadilo.

Pošk. V. L. uvedla, že do svých 5 let žila s babičkou a tetou na Ukrajině. Pak si ji matka s nevlastním otcem, t.j. obžalovaným odvezla do ČR. Nevlastní otec s matkou ji vychovával přísněji než babička, je mu ale vděčná za to, že díky němu může žít v ČR. Když jí bylo asi 11 let a začala se fyzicky vyvíjet, tak začal mít nevlastní otec narážky, jako např. aby mu ukázala prsa, svlékla se a pod. Nejdřív to brala jako hloupou legraci, ale příjemné jí to nebylo. On jí pořád říkal, že ji má hrozně rád a je pro něj jako vlastní dcera. Když jí bylo asi 11 a půl nebo 12 let, tak jí začal sahat na prsa, na boky, na zadek, hladil ji všude. To jí bylo velmi nepříjemné. Cítila se ztracená a vůbec nevěděla, co má dělat. Matce to říci nemohla, protože v té době spolu neměly dobrý vztah. Byla v pubertě a byla k matce drzá. Trvalo to asi 2 roky a pak ji nevlastní otec začal svlékat a osahával ji na intimních místech. Ona se tomu vždy bránila, křičela a cukala se. On jí dal pár facek, aby byla zticha nebo ji tahal za vlasy. Proto raději byla zticha a snažila se mu jenom vysmeknout. To se jí ale nikdy nepodařilo. K tomu docházelo pokaždé, když nebyl nikdo doma anebo v autě. Otce se ptala, proč jí to dělá, když její kamarádce to její otec nedělá. On na to nikdy neodpověděl. Potom došlo mezi matkou a otčímem k velké hádce, kdy otčím matku zmlátil tak, že měla rozseklé čelo a téměř zlomený nos. Matka z toho byla v šoku, povídaly si spolu a poškozená si uvědomila, že to je pro ni příležitost se matce svěřit, že by mohly spolu od něj odejít. Když to matce řekla, tak jí nechtěla věřit. Vysvětlila jí, že jednání otčima bylo důvodem, proč matce volala každý den po škole nejméně 4x, aby zjistila, kdy přijde matka domů. Když to matce poprvé řekla, bylo jí 13 let. Nic se ale nedělo. **Opakovaně za matkou chodila a žádala o pomoc.** Pořád se bála a nemohla spát. Matka jí jenom říkala, ať nebrečí, že vypadá strašně. Pak poškozená pochopila, že jí matka nepomůže. Asi v 15 letech se rozhodla, že s tím začne něco dělat sama. Tehdy už ji otčím kontroloval několikrát za den telefonem. Vždy mu musela říci, kde je, kam jde a kdy se vrátí. On pořád chtěl, aby byla doma a pomáhala v domácnosti. Tehdy začala studovat prvním rokem na střední školu spolu se spolužačkou ze ZŠ D. S.. D. si na ní všimla, že má nějaké problémy, a naléhala, aby se jí svěřila. Proto jí to nakonec řekla. D. chtěla, aby to poškozená oznámila na policii. To se ale poškozená bála udělat, protože s matkou neměly v té době povolení k trvalému pobytu na území ČR. Navíc slyšela, že se nezletilým dětem nevěří a byla přesvědčená, že by jí stejně nikdo nepomohl. Tak to všechno snášela ještě další 2 roky až do svých 17 let. Pak propadla ve škole a rozhodla se, že už to bude řešit. I s matkou o tom mluvila stále častěji. Matka uvažovala o tom, že by se mohly odstěhovat k jedné její kamarádce, která měla volný byt. Matka se ale bála, že po odstěhování je nezvládně uživit a nakonec od obviněného neodešla. Kamarádka D. ji neustále podporovala. Byla svědkem toho, jak jí otčím

několikrát nadával a řval na ni sprosté urážky. K tomu došlo vždy, když doma něco pokazila, nebo hned nepochopila. Před okolím se ale přetvařoval, jak ji miluje jako otec a jaká je ona úžasná dcera. Před blízkými lidmi ji ale dost ponižoval a shazoval. Doma se proto musela přetvařovat a dělat vše tak, jak si otčím přál. V podstatě mu s matkou dělaly služby. Doma musela vařit a uklízet, a když pak měli to hospodářství, tak musela nakrmit králíky a uklidit i zahradu. Teprve potom se mohla jít učit. Často se stávalo, že se mohla jít učit až večer a učila se celou noc, aby druhý den zvládla dobře testy. Byly dny, kdy vůbec nespala. Pak to ale pomalu přestala zvládat, začala být často nemocná. To obžalovanému hrozně vadilo a nutil ji doma pracovat, i když měla třeba hnisavou angínu, nebo zlomenou kostrč. Na tu kostrč dostala od lékařky prášky na bolest. Tyto prášky jedla ve velkém množství, aby si vyvolala zvracení a nemusela s otčím jezdit sama pracovat na dům v Xxx. Podle jejího názoru byla na těch lécích závislá, jednalo se o Xxx. Pak je přestala ze své vůle brát, protože ji bolely ledviny a uvědomila si, co by se mohlo stát. I matka jí slibovala, že jí s tím pomůže a že půjdou na policii spolu, nakonec to ale nikdy neudělala. Poškozená pak požádala svého bývalého přítele J.a B., aby s matkou promluvil a zjistil, co by udělala, kdyby šla poškozená vše ohlásit. Matka mu tehdy řekla, že V. určitě podpoří. To pak potvrdila i poškozené osobně. Poškozená pak ještě přemýšlela, jak to udělat, aby se o oznámení na policii otčím hned nedozvěděl. Dne 5. 1. 2015 vše oznámila na policii. V důsledku jednání obžalovaného měla i sebevražedné úmysly, proto má na nohou ty jizvy. Otčím mlátil matku opakovaně kvůli různým důvodům. Poškozenou mlátil také páskem, až měla modřiny na pažích a na zádech. Když byl opilý, bylo to všechno horší. Když byl střízlivý, tak se někdy dokázal chovat úplně v pohodě. Pil několikrát týdně. Poškozená se tedy otčím v podstatě od počátku jejich soužití velice bála, protože nikdy nevěděla, kdy ji zase zmlátí. Toto násilí vůči poškozené se dělo asi jednou měsíčně. Otčím jí dával i dárky a hradil náklady na její výchovu. Posílal i peníze babičce poškozené na Ukrajinu. Peníze, které vydělávala matka, si bral otčím a dával je na svůj účet. Z toho se pak platily všechny náklady, a hlavně ta hypotéka na dům. Tu hypotéku si matka s otčím vzali, když matka získala trvalý pobyt v ČR. Tehdy byla matka rozhodnutá od otčím definitivně odejít, on si ji ale získal zpět nákupem toho domu za 2,5 mil. Kč. K dotazům uvedla, že samotné sexuální chování otčím vůči její osobě začalo, když jí bylo 11 let. Prvního půl roku měl otčím jenom takové narážky, aby mu ukázala prsa nebo se svlékla. To se dělo vždy, když byli sami doma. Pak jí začal na prsa sahat rukou. Nejdřív ho přes ruce plácla a on se jen smál. Říkala mu, že to nechce, aby na ni sahal a on jí pak ruce držel, aby se nemohla bránit. Přitom jí vyhrnul triko. **Když začala křičet, dostala facku, nebo ji tahal za**

vlasý. Přitom říkal, aby držela hubu a neřvala jako pavián. Poškozená se snažila ucuknout a vyvlíknout se ze sevření, při tom pořád křičela. On ji pak pustil, protože věděl, že řvát nepřestane. Toto jednání se stupňovalo, pak jí začal sundávat spodní prádlo i kalhotky a strkal jí prsty na kraj do přirození. V té době zrovna ve škole měli rodinnou výchovu, takže jí došlo, že to, co jí otčím dělá, je sexuální zneužívání. To jí bylo asi 12 let nebo 12 a půl let. Pořád mu říkala, že to nechce, aby to nedělal. On si z ní dělal legraci a ponižoval ji slovy „panička se odhodlala něco říct“. Tehdy z toho byla tak rozhozená, že pořád brečela. Stačilo, aby na ni zvýšil hlas a ona málem zalezla pod stůl, jak se ho bála. Někdy měl ty slovní narážky i před mamkou, která ho okřikla, jestli je normální. On na to říkal, že to je jenom sranda. Pak to pokračovalo tím, že ji osahával i na přirození a dráždil ji klitoris. To už jí bylo asi 13 let. Tehdy to poprvé řekla matce. Snažila se tomu zabránit, schoulila se do klubíčka. On ji silou narovnal, sednul se jí na nohy v oblasti kolen, jednou rukou jí držel její obě ruce a druhou rukou ji osahával. To dělal přes oblečení i na holém těle. Do naha ji nesvlékal, jenom ji vyhrnul tričko a stáhl kalhotky. Na její obranu reagoval slovy „neříkej, že se Ti to nelíbí“. Snažila se mu vysvětlit, že se jí to nelíbí od něj. V té době sexuálně nežila. Otčím má obrovskou sílu a nikdy se mu nedokázala ubránit. Pak ji chytal i zezadu, jednou rukou jí držel pusku a druhou na ni sahal. Dělo se to vlastně každý den. Sahal na ni i při menstruaci, na přirození ale jen přes kalhoty a více se zaměřoval na prsa. Také jí olizoval bradavky. Také jí zasouval prsty do přirození, ale jenom na kraj, byla ještě panna. Jiné předměty jí do přirození nezaváděl. Vždycky u toho hrozně funěl a smál se, erekci u něj nezaznamenala. Sám nemasturboval, ani ji k této praktice nenutil. Podle jejího názoru se mu líbilo, jak se brání. Takto to pokračovalo až do jejích 17 let. V květnu 2014 začala pohlavně žít, ale před otčímem to tajila. Bála se, že by ji pak už opravdu znásilnil. Měla dosud dva sexuální partnery, při sexu s nimi se jí neustále vracely vzpomínky na otčima a jeho chování. Ty se jí vrací i v běžném životě. Orgasmus zatím ještě neměla, domnívá se, že to je v důsledku psychických obtíží z jednání otčima. Když otčima zadržela policie, tak s ní matka odmítala komunikovat a vyhýbala se jí. Ona se jí snažila vysvětlit, že budou mít nyní lepší život, když budou bez něj. Nebudou žádné hádky, žádný nátlak, a tak. Matka na ni ale začala naléhat, aby stáhla obvinění. Proto se nechala dobrovolně umístit do Klokánku, protože s matkou nebyla řeč. Uvědomuje si, že otčím byl vzat do vazby na základě jejího svědectví, ale trvá na tom, že její výpověď je pravdivá. Kromě D. S. a J. B. se svěřila ještě K. P. a M. Z.. Ten viděl přes Skype, jak ji otčím napadl a kroutil jí krkem. Její matka nikdy domácí násilí nehlásila, ani se nenechala ošetřit u lékaře. Nyní je poškozená v péči psychiatra MUDr. Tomáše Morávka a psychologů PhDr.

Svítkové. Když ji otčím držel násilím za ruce, měla tam potom modřiny. Jizvy na stehnech má od sebepoškozování. Rodičům lhala o tom, že postoupila do 2. ročníku, přestože propadla.

Po ukončení výslechu byly pořízeny fotografie poškozené, a to včetně jizev na stehnech – č.l. 201-206.

Poškozená V. L. u hlavního líčení uvedla, že nevhodné chování obžalovaného vůči ní začalo v době, kdy měla asi jedenáct let, v souvislosti s první menstruací. Nejdříve se jednalo pouze o slovní ataky a výzvy, aby ukázala prsa, sahal jí na zadek a podobně. Asi tak po půl roce se k tomu přidaly **fyzické útoky, kdy jí obžalovaný povalil vždy buď na zem nebo na postel, držel jí ruce nebo nohy, když se bránila, znehybnil jí a potom jí osahával.** Někdy k tomu docházelo i v autě a osahával jí prsa, zadek a přirození, někdy pouze přes oblečení, ale častěji na holém těle. Ona to první dva roky nikomu neříkala, ale pak se svěřila své matce a na střední škole to řekla D. S. a svému příteli J. B. a M. Z., potom to ještě věděla kamarádka ze školky K. P.. Poškozená uvedla, že na základní škole se nikomu nesvěřila, to v bylo vše až na střední, kdy to řekla i své třídní učitelce, ta jí řekla, že by měla jít na policii, že chápe v jaké je situaci, ale že nato musí přijít sama, co má udělat. Poškozená dále uvedla, že pokud jde o osahávání, tak **do patnácti let to bylo nejčastěji na holém těle, kdy jí obžalovaný strkal prsty dovnitř na kraj pochvy. Po dovršení jejich patnácti let to bylo zpravidla jenom přes oděv a na holém těle pouze v souvislosti se snahou obžalovaného olizovat jí bradavky. Podle toho, jak na ní šel zepředu nebo zezadu, tak jí povalil buď na postel nebo na zem, potom jí stlačil nohy svými koleny k sobě a jednou rukou jí držel obě dvě ruce, čímž se jí snažil znehybnit.** To osahávání probíhalo prakticky každý den, vyjma období, kdy nebyla doma. Obžalovaný býval často i přes den doma, pokud byla ve škole, tak jí volal, kdy přijde, bála se a proto volala často matce, kdy přijde. Obžalovaný byl často opilý, skoro každý den pil pivo. Je jí jasné, že matka se postavila na stranu obžalovaného, je na něm finančně závislá. Ona jí opakovaně žádala s pláčem, aby s tím něco udělala, ale reakce matky byla, že se bojí, že jí neuživí. Jednou obžalovaný před ní řekl, ať mu ukáže prsa, načež matka reagovala pouze tím, že jeho chování není normální a aby to už neříkal. Ona sama s obžalovaným rovněž hovořila na téma, proč se k ní takhle chová, ale on na to nijak nereagoval, maximálně řekl, že se mu to líbí. Poškozená potvrdila, že byla opakovaně přítomna napadání své matky a je pravda, že po jednom takovém fyzickém útoku si řekla, že možná, když jí tu věc s obžalovaným řekne, takže ona sama s tím soužitím něco udělá, nic se však nestalo, matka nenašla

sílu situaci řešit. Trestní oznámení podala 5. ledna 2015 a konkrétním důvodem byla okolnost, že si musela nechat kvůli bolestivé menstruaci zavést nitroděložní tělísko o čem obžalovaný věděl, protože ho zaplatil, takže v důsledku toho i věděl, že už není panna. Bála se, aby z jeho strany nedošlo k něčemu horšímu. Matce opakovaně již předtím říkala, že podá trestní oznámení, ona jí slibovala, že bude stát při ní, ale nakonec k tomu stejně nedošlo. Krátce po Novém roce jí naopak začala přemlouvat, ať nic nepodává. To vysvědčení, které dostala v tom nehraje žádnou roli, možná by nikam nemohla chodit, možná by dostala pár facek, ale to se dá všechno přežít. Vysvědčení bylo z části ovlivněno tím, že byla hodně nemocná, ale i tím, že se nedokázala na učení soustředit, psychicky to nezvládala. V současné době řádně studuje, po opakování prvního ročníku, postoupila do druhého. Žije na ubytovně se spolubydlící, ubytování si zařídila v Domě na půli cesty přes OSPOD, aby se postavila na vlastní nohy. Matka jí posílá částku 4 000 Kč měsíčně. Po podání oznámení na obžalovaného po ní matka chtěla, aby toto oznámení stáhla, v současné době s ní není v žádném kontaktu. V souvislosti s tím oznámením na ní matka psychicky tlačila a vydírala jí, že pokud to nestáhne, tak se na ní vykašle a půjde z domu. Ona volala kurátorce, protože jí ještě nebylo osmnáct, že neví, co má dělat a ona jí poradila, aby odešla do Klokánku. Po třech týdnech pobytu zde se vrátila k matce, ale nebylo to lepší, to naléhání pokračovalo a vše vyvrcholilo tím, že jí přinesla papír, kde bylo napsané prohlášení a chtěla po ní, aby ho podepsala a předala vyšetřovateli. Je pravda, že při sexuálním styku se svými partnery má určité problémy, protože některá gesta jí připomínají obžalovaného. Kromě náhodných letmých dotyků a osahávání jí vždycky obžalovaný přitom intenzivnějším osahávání znehybnil. Ona se z toho někdy dostala, ale musela hodně křičet, ale ať se snažila sebevíc, vždycky jí položil na záda nebo na břicho a nakonec se neubránila. Obžalovaný nebyl nikdy zcela svlečen, vždy měl na sobě minimálně tričko a slipy, nevšimla si, že by u něho došlo někdy ke vzrušení či k uspokojení. Nikdy jí ani nenutil, aby ho uspokojila ona či se uspokojoval sám. Do patnácti let jí svlékal kalhotky a vršek, který jí vždy vyhrnul. **Pokud jí dráždil klitoris, tak jí do pochvy pronikal jenom na kraj prsty, cítila ho, snad to bylo necelý centimetr, nebolelo jí to, ale bylo jí to nepříjemné.** Vždy to bylo pouze do přirození, nikdy ne do konečníku a vždy pouze prsty, pouze bradavky jí olizoval jazykem. Poškozená se dále vyjádřila i k výpovědi svědka Z., který uvedl, že ho částečně překvapilo, když zneužívané děvče hned chtělo zkusit sex s někým jiným. Svědkyně k tomu uvedla, že doufala, že se tímto sexem něco změní, že to co se stalo zmizí, ale nic se nestalo. Poškozená dále uvedla, že chodí do Bílého kruhu bezpečí k psychologce, podle potřeby někdy jednou nebo dvakrát týdně, má problémy s nespavostí, budí se, předtím chodila

k policejní psychologce paní Svítkové. Poškozená posléze popsala situaci, ve které se nacházela, když jí obžalovaný osahával a dodala, že vždy se jí snažil nějakým způsobem znehybnit. Ona se bránila, snažila se ho kopat, křičela zejména v případě, kdy se do ní jakoby dostával. Poškozená se dále vyjádřila k obsahu e-mailové komunikaci s obhájkyní obžalovaného a uvedla, že k tomu došlo na základě žádosti její matky. Bylo to ještě předtím, než podala trestní oznámení na matku. To, že poslala email obhájkyni JUDr. Kolářové, tak chtěla pomoci matce, ale ona na ní potom naléhala, aby podepsala ten dopis na policii, že bere trestní oznámení zpět a to nechtěla.

Tato emailová komunikace byla obhájkyní předložena v průběhu hlavního líčení a vyplývá z ní, že poškozená se obrátila na jmenovanou, přičemž je zřejmé z textu, že „matka na ní tlačí“ a žádá jí, zda by jí mohla poradit, že nechce, aby z toho měl někdo jiný problémy. Obhájkyňe jí sdělila, že se může obrátit na některého z jeho kolegů a ona jako obhájkyňe obžalovaného jí nemůže radit.

Svědkyňe a poškozená L. byla opětovně vyslechnuta při hlavním líčení dne 18.8.2015 a to ke komunikaci svědka Z. s D. S. (viz dále), kterou předložil u hlavního líčení. Svědkyňe k tomu uvedla, že si obsah této komunikace neumí vysvětlit, neví ani o tom, že Z. a S. byli spolu v kontaktu. Myslí, že Z. je na ní naštvaný od toho imatrikulačního plesu, na který nemohla sehnat lístky a později jeden dostala od své kamarádky. Není s ním v žádném kontaktu. Pokud jde o D. S., normálně se spolu stýkají, i když je pravda, že už nejsou v jedné třídě. Je pravda, že S. dlužila a dlužila i v srpnu 2015, nějaké peníze za nákup občerstvení na oslavu narozenin. Není však pravdou, že by jí někdy lhala pokud jde o to, aby spolu někam šly. Poškozená opětovně setrvala na své předchozí výpovědi, že do 15 let jí obžalovaný osahával na holém těle a na přirození poté, co jí sundal tričko nebo kalhotky, po dovršení 15 let to již bylo pouze přes oblečení. Také sání bradavek na prsou probíhalo z velké části do 15 let, po jejich dovršení to na holém těle bylo jen párkrát a jinak přes oblečení. Docházelo k tomu každý den v době, kdy byli buď doma sami, nebo její matka byla např. na zahradě. To osahávání trvalo tak 5-10 minut, obžalovaný jí při tom znehybnil, držel jí i ruce, takže se nemohla hýbat. Ona se bránila, křičela a obžalovaný na ní poté začal buď křičet aby „neřvala“, příp. jí dal pár facek. V době, kdy u nich např. byl někdo na návštěvě, tak se choval jako vzorný otec. Je ale pravda, že i ona si mu občas před matkou sedla na klín, bylo to v případech, kdy jí tam sám zatáhl a také proto, že matka jí žádala, aby se nadále chovala normálně. Poškozená dále potvrdila, že v průběhu roku 2015 opakovaně vyhledala psychologické a

psychiatrické vyšetření, v současné době je objednaná na psychiatrii u Apolináře. Svědkyně P. byla jednou přítomna tomu, když jí obžalovaný osahával. Byla u nich a dveře byly otevřené a ona to viděla a potom se ptala, jestli je pravda, co dělá a tak na to vlastně přišla. Ona jí potom řekla, co se stalo.

Svědčyně Natalya K. je matkou poškozené a manželkou obžalovaného. Ve své výpovědi uvedla, žedo ČR se přistěhovala v r. 2003 i s dcerou V.. Obžalovaného poznala v ČR již v r. 2000 a v květnu 2002 se na Ukrajině vzali. Po celou dobu bydleli v bytě v Xxx. Obžalovaný bral V. jako vlastní dceru, a tak se k ní i choval. V ČR žila na základě povolení vydaného za účelem sloučení rodiny. Až v březnu 2014 dostaly s dcerou v ČR trvalý pobyt. Svůj vztah s obžalovaným popsala jako naprosto normální, nikdy jí nebil. Občas se pohádají, k násilí však nedochází. Alkohol pije příležitostně. Má hodně práce a navíc i žaludeční vředy a vysoký tlak. Není pravdou, že by ji v minulosti napadl tak, až jí rozrazil čelo. Pokud o tom hovoří dcera V., tak si na takovou událost nevzpomíná. Obžalovaný neužíval fyzické násilí ani proti dceři. V tomto ohledu je výpověď poškozené nepravdivá. V. je hodné dítě, až dosud s ní nebyly problémy. Svědkyně potvrdila, že se jí **asi před 3 lety dcera svěřila, že jí obžalovaný sahal na prsa. To jí říkala asi 5x. Poprvé jí to říkala někdy v r. 2012 a naposledy na konci r. 2014.** Ona se jí snažila vysvětlit, že to asi špatně pochopila, protože nemohla uvěřit tomu, že by to obžalovaný dceři dělal. Více to s dcerou neřešila, protože má hodně práce a starostí a V. jinak nic nechybělo. Dceři vysvětlovala, že obžalovaný dělá všechno pro to, aby se jako rodina měli dobře. Dcera to ale nechtěla pochopit a vyčítala, že jí jako matka nechce pomoci. Podle ní to tehdy dcera viděla jinak, očima pubertáka. Dcera jí také říkala, že to chce oznámit na policii a je pravda, že jí prosila, aby to nedělala. Obžalovanému však nikdy nic o těchto rozhovorech s dcerou neřekla. Měla strach, aby si nemyslel, že V. jde proti němu. Nikdy si nevšimla, že by se obžalovaný k dceři nevhodně choval. Rozhodně dceři v její přítomnosti nesahal na prsa. Je pravdou, že se několikrát chtěla s obžalovaným rozvést, ale to vždycky bylo po hádce a pak ji to přešlo. V r. 2014 společně zakoupili rodinný dům v okrese Xxx. Na nákup si vzali hypotéku s měsíční splátkou 9 000,- Kč. Ona sama nyní vydělává měsíčně čistého asi 12 500,- Kč. Za pronájem bytu hradí 14 000,- Kč měsíčně. Za této situace je tedy na obžalovaném existenčně závislá. Věří však, že se na dceři žádného sexuálního jednání nedopustil. Jejich manželský sex byl zcela v pořádku, 2x – 5x týdně. Obžalovaný nevyžadoval žádné neobvyklé sexuální praktiky. Nahota je u nich doma tabu. Až po jeho vzetí do vazby se dozvěděla, že dcera neukončila první ročník střední školy a musela tento ročník opakovat. V. mohla k podání trestního oznámení vést i

touha po větší svobodě. Neví o žádném důvodu, pro který by se mohla dcera obžalovanému mstít. Je pravdou, že naléhala na dceru, aby trestní oznámení vzala zpět. V. měla prvního kluka Jindru, o kterém ale obžalovaný nevěděl. S dcerou chodila pravidelně na gynekologii kvůli bolestivé menstruaci. Když začala V. sexuálně žít, nechala si zavést nitroděložní tělísko, hormonální antikoncepci nemůže užívat ze zdravotních důvodů. Pokud obžalovaný uvedl, že ji v minulosti jednou uhodil, bere to svědkyně jako legraci. Není pravda, že by jí dcera často volala do zaměstnání.

U hlavního líčení svědkyně potvrdila, že podle jejího názoru k ničemu nedošlo, že si poškozená všechno vymyslela. Kdyby k něčemu takovému došlo, tak ona by to poznala a sama by se obrátila na policii. Myslí, že to souvisí s tím, jak se její dcera v pubertě změnila, poslední dobou se chovala divně. Ona vůbec nevěděla, že V. ve škole propadla, to se dozvěděla až dodatečně, na třídní schůzky chodila. Vůbec nevěděla, že V. nechodí do druhého ročníku, zřejmě zfalšovala její podpis. Myslí, že to bylo částečně způsobeno tím, že nechodila často do školy, byla také dost nemocná. Nikdy s V. neměla problémy, vždy se jí se vším svěřila a myslí, že pokud by k něčemu takovému došlo, že by jí to rovněž poškozená řekla. Její dcera měla k obžalovanému dobrý vztah, oslovovala ho jako otce. Svědkyně dále potvrdila, že v současné době není s poškozenou v kontaktu, kvůli trestnímu řízení, jež je vůči ní vedeno, se s ní nesmí stýkat. Ví, že jeden čas bydlela v Klokánku, pak odešla bydlet ke svému příteli. Je pravda, že s ní o celé věci hovořila, ona jí říkala, proč to udělala, když to není pravda a nabádala jí, aby si to rozmyslela, protože je to vážná věc. Potom jí nabídla sehnat nějakého advokáta, aby ta obvinění stáhla a poškozená s tím souhlasila. Pak na ní, ale podala trestní oznámení, že jí vydírá a z domu odešla. Je pravda, že mezi ní a obžalovaným docházelo doma k hádkám, které byly částečně zapříčiněny starostmi ohledně nemovitostí, kterou zakoupili, občas došlo i k fyzickému napadení obžalovaným, ale ona to nepovažovala za nic takového, aby z toho pro manželství vyvodila nějaké důsledky. Pokud jí obžalovaný fyzicky napadl, tak to poškozená neviděla. Je pravda, že s ní hovořila ohledně problémech v manželství a V. jí v té souvislosti říkala, že by bylo lepší, kdyby se s obžalovaným rozvedla a žily jenom spolu. Ona jí naopak vysvětlovala, že by to nezvládla a nepřipadalo v úvahu, aby V. začala pracovat. Je možné, že jednání poškozené a její snaha dosáhnout jejího rozvodu s obžalovaným mohla být impulsem k podání trestního oznámení. Celá záležitost pro ní znamenala určitý šok a to jak zadržení obžalovaného, tak následný odchod poškozené do Klokánku. V tom Klokánku byla v podstatě dvakrát, podruhé k tomu došlo v souvislosti s trestním oznámením na její osobu.

Je pravda, že v době po zadržení obžalovaného, s ní o celé záležitosti hovořila a poškozená trvala na tom, že k tomu došlo, ale ona jí to nevěřila. Dcera jí říkala, že na ní obžalovaný sahal, ale jak ho zná, tak se to nemohlo stát, možná, že nepochopila jeho chování. Jejich soužití po sexuální stránce probíhalo zcela normálně, bylo v pořádku, obžalovaný nikdy nechodil po bytě bez oděvu a ona sama nebyla nikdy svědkem toho, že by vůči dceři něčeho dovoloval. Je pravda, že na V. někdy křičel a jednou, když přinesla špatné známky a neřekla jim o tom, tak dostala páskem. K tomu, zda jí poškozená informovala o nevhodném chování obžalovaného, svědkyně vypovídala rozporně. Zprvu uváděla, že jí poškozená nikdy neřekla, že by k něčemu takovému docházelo, později **připustila, že jí v minulosti mohla asi v pěti případech říct, že na ní sahal. Poprvé od ní takovou informaci dostala, když bylo poškozené kolem patnácti let, někdy v roce 2012, potom tomu tak bylo i v dalších letech a naposledy jí to říkala na podzim 2014.** V tom prvním případě jí řekla, že jí sahal na prsa, ale nijak blíže to neupřesnila. Ona to nijak neřešila, s obžalovaným o tom nehovořila, nešlo jí do hlavy, že by mohl něco takového dělat. Jediné opatření, které udělala bylo, že začala pozorovat chování obžalovaného a své dcery, pozorovala je nenápadně, tak aby oni to nevěděli s cílem zjistit, zda je to pravda nebo ne, ale nic nevhodného nezjistila. Myslí, že poškozená špatně nesla, když se hádali, chtěla, aby se rozvedla a ona to oznámení vyhodnotila jako tlak z její strany na rozvod. To, že by se mělo jednat o osahávání na prsou, jí dcera říkala pouze jednou, v ostatních případech hovořila jenom o osahávání. Obžalovanému to neřekla i proto, aby si nemyslel, že poškozená proti němu něco zamýšlí. Svědkyně dále potvrdila, že její dcera měla doma určité povinnosti, ale nebylo to nic výjimečného. Je pravda, že spolu byly během dne v pravidelném telefonním kontaktu, volal jí i obžalovaný, nikdy nebyla přítomna nějakému nevhodnému chování obžalovaného k dceři. Neviděla, že by jí někdy chytal za vlasy a stahoval jí na postel. Ví, že se svým přítelem J.em B. udržovala sexuální styk. Když jí tehdy poškozená říkala o tom osahávání, tak nebyla nijak rozrušená, neplakala u toho, nebyla ve stresu, naposledy, před vánocemi v roce 2014, však u toho vypadala divně. K obžalovanému se dcera chovala normálně, ráno se loučili pusou, když se rozcházeli, někdy si i k němu sama přišla sednout na klín a objala ho. Ona v zaměstnání končí zpravidla mezi 15 – 16 hodinou, ale občas zde musí zůstat na výpomoc. Pokud jde o její trestnou činnost, tak není pravda, že by svou dceru vydírala, aby stáhla obvinění proti obžalovanému. Je pravda, že poškozená jí v jednom případě řekla, že oznámí na policii chování obžalovaného vůči ní, ale nemyslela si, že by to myslela vážně a že by někdy udělala takovou věc, nevěřila tomu.

Svědčyně D. S. je spolužačkou a kamarádkou poškozené, kterou zná od jejich 7 let. Více se začaly kamarádit až v 9. třídě ZŠ. Společně začaly chodit do 1. ročníku Xxx. Na konci r. 2013 nebo začátkem r. 2014 se jí začala V. svěřovat s tím, že ji otčím nechce nikam pouštět, stále musí doma pracovat, otčím ji fyzicky i psychicky napadá a osahává ji. Měl jí sprostě nadávat, čímž si vybíjel zlost na V. a její matce. Svědkyně se snažila poškozenou přesvědčit, aby to ohlásila na policii. Matka svědkyně pracuje jako policistka na MOP xxx, svědkyně to s ní však nikdy neřešila. S V. komunikovala i přes Skype. Jednou při této komunikaci viděla, jak za V. přišel otčím a z ničeho nic ji chytil za hlavu a kroutil s ní ze strany na stranu. Bylo vidět, že to V. bolí. Obviněný z toho měl legraci, i když ho V. prosila, aby to nedělal. Jednou jela s V. a obžalovaným autem do školy a on začal ukrajinsky nadávat na nějakého řidiče a pak řekl V. česky, že je „píča“. Někdy na konci r. 2014 jí V. volala a brečela, že jí táta málem zlomil vaz, protože ji chytil za vlasy a trhal ji hlavou. V. pak nemohla otáčet krkem. V. jí také říkala, že jí otec často osahává na prsou a mezi nohama. Není si jistá, zda to měl dělat přes oblečení nebo na nahém těle. Na V. dost často viděla modřiny na rukou, na obou zápěstích i na nohách. Modřiny jí někdy V. ukázala, ale často si jich všimla sama, třeba když se převlékaly na tělocviku. V. jí říkala, že modřiny má od obžalovaného, když ji silou držel za zápěstí a osahával ji, a ona se mu bránila. Obžalovaný V. stále kontroloval a minimálně ji pouštěl ven. Ptal se V., k čemu jí to učení bude. V. jí říkala, že obžalovaný takto mlátí i její matku. V. věří, něco takového by si nevymyslela. Navíc sama viděla ty modřiny, a jak se k ní choval. V. ji nenaváděla k tomu, jak má na policii vypovídat. Řekla jí, ať řekne pravdu. Matka V. o tom věděla a po zadržení obžalovaného V. slíbila, že bude stát při ní. Pak ale rozhodnutí změnila, a po V. chce, aby to vzala zpátky. V. se nikdy své matky nebála, ale měla o ni velký strach. V. neřekla matce, že v 1. ročníku propadla, protože se bála reakce otce.

Svědčyně S. vypovídala u hlavního líčení shodně a potvrdila, že jí V. L. řekla, že jí její otec ubližuje, že jí osahává, bije jí a bojí se chodit domů. Ona V. znala delší dobu a pamatuje si, že se v určitou dobu V. změnila, byla taková jiná, ale nechtěla jí říct, co se děje. Pak z ní vytáhla ty informace ohledně obžalovaného. Potom jí vždycky, když se něco stalo, buď volala anebo jí to říkala druhý den ve škole s tím, že jí obžalovaný zase zkoušel osahávat nebo, že tam doma byl nějaký konflikt. V jednom případě, když spolu byly na Skypu a volaly si přes web kameru, tak viděla, jak obžalovaný k ní přišel do pokoje, hovořili spolu a on jí potom chytil za hlavu, za vlasy a škubal jí do stran. V jednom případě také byla přítomna tomu, kdy jí obžalovaný nadával v autě.

K tomu osahávání mělo dojít například ve chvíli, kdy seděla u počítače, obžalovaný za ní přišel, začal jí sahat na prsa a na intimní partie a když se bránila, tak jí chytil, že se nemohla hýbat a osahával jí. Když si to nechtěla nechat líbit a ležela na posteli, tak jí chytil jakoby kolena. Svědkyně potvrdila, že poškozená chtěla od matky, aby odešly od obžalovaného, ale její matka, byť jí to nejdříve slíbila, to potom odmítla. O tom, co jí obžalovaný dělá, s ní matka nechtěla mluvit, nechtěla o tom slyšet. Ona jí nutila, ať jde na policii, že by se to mělo nějak řešit, což poškozená zprvu odmítala, protože se bála, že ztratí matku. Svědkyně dále potvrdila, že obžalovaný poškozené buď říkal, aby se šla učit, případně učení zpochybňoval a říkal jí k čemu to bude. Poškozená jí neříkala, že by se obžalovaný pokoušel o pohlavní styk, skutečně se jednalo o osahávání po těle, po intimních partiích. Stížnosti V. na obžalovaného započaly někdy v zimě 2013 – 2014, ale přesně neví, bylo to v době, kdy končily devátou třídu a začaly chodit na střední, kde se více poznaly, takže to bylo asi skutečně v té zimě. Neví nic o tom, že by poškozená vyhledávala nadměrně pánskou společnost. Ví, že V. váhala učinit trestní oznámení na policii z obavy, aby neztratila matku a chtěla celou věc vyřešit nejdříve tím, aby se spolu odstěhovaly. Ta její matka o tom všem věděla, ale nechtěla tomu věřit. Ví, že potom byla na ní hodně naštvaná a strašně jí to vyčítala, V. má svou matku strašně ráda, nechtěla s ní mít žádný konflikt a věděla, že kdyby udělala něco proti obžalovanému, tak jí možná ztratí. Ona sama nikdy žádnému osahávání přítomna nebyla, ale všechno má od poškozené, která jí třeba volala v noci a plakala do telefonu. Je pravda, že poškozená neřekla doma, že propadla ve škole, protože se bála obžalovaného, že by jí zmlátil. Svědkyně dále potvrdila, že poškozená jí informovala o tom, že jednání obžalovaného vůči ní trvá tak kolem pěti let. Svěřovat se jí začala v době, kdy byly na střední škole, to V. bylo tehdy šestnáct a půl let. Ona sama jí neradila, jakým způsobem má na policii vypovídat při podání toho trestního oznámení, její rady byly spíše technické stránky, kam má jít a podobně. Svědkyně dále potvrdila, že v jednom případě měla s poškozenou pohlavní styk, chtěly to vyzkoušet.

Svědék J. B. je bývalým přítelem poškozené, se kterou chodil od května do října 2014. Poškozená musela ze školy chodit rovnou domů, kde měla hodně povinností. Stýkali se proto v bytě u svědka po jeho maturitě, kam poškozená jezdila místo školy. To se dělo asi 1 až 2x týdně, jinak se scházeli o polední přestávce v parku u školy. Někdy přijel večer k ní domů, když rodiče šli někam pryč. To pak byli venku nebo u něj v autě. Domů k V. nikdy nesměl přijít. S matkou měla V. dobrý vztah, matka věděla i o jejich intimním vztahu. Otčíma ráda neměla, žila kvůli němu v neustálém strachu. Otčím jí nadával a bil a

neustále jí něco zakazoval. Musela doma uklízet a pracovat na zahradě. Proto neměla čas na učení. Otčím navíc nebyl nikdy s ničím spokojený a pořád jí nadával. V. mu ukazovala jizvu na čele, kterou jí otec způsobil tím, že ji uhodil tak silně, až se udeřila hlavou o okap a roztrhla si čelo až k vlasům. Obžalovaný se pak dozvěděl o jejich vztahu a vyhrožoval, že svědka zabije. Neustále po V. chtěl, aby se s ním rozešla a tak se museli scházet potají. V. se s ním v říjnu rozešla právě kvůli nátlaku ze strany otčima. S V. měli i sex, po prvním styku V. krvácela. Zda byla ještě panna, neví. Při sexu si na nic nestěžovala, podle názoru svědka si sex užívala. Obtížně však dosahovala orgasmu. V. se mu svěřila, že ji otec několikrát osahával na prsou a v rozkroku. Také mu říkala, že otčím zmlátil matku za špatně připravenou večeři. V. mu psávala SMS, že jí otčím napadá a vyhrožuje, že zabije i svědka. On se ho trochu bál, protože věděl, že má doma nějaké zbraně. Poškozená ho nenaváděla k výpovědi na policii, pouze ho požádala, zda by šel svědčit. On s tím souhlasil, neboť vypovídá pravdivě. Pak šla V. bydlet do Klokánku a bylo na ní vidět, že se jí ulevilo. Je úplně jiná, svěží, i když má pořád problémy. Také se mu svěřila, že na ni matka naléhá, aby to vzala zpátky.

U hlavního líčení svědek uvedl, že se s poškozenou poznal na Xxx v roce 2014, když měl maturovat. Bydlet spolu začali někdy v polovině února 2015. Důvodem bylo to, že podle vlastních slov poškozená nemohla vydržet doma v Xxx a nevycházela s matkou. Ví od poškozené, že jí obžalovaný měl nějak obtěžovat a to celkem ve dvou případech. V tom prvním, to jí bylo tak sedm, deset let a ve druhém to mělo být někdy v září 2014. Tehdy jí chtěl obžalovaný dát pusku, ona mu uhýbala a pak na ní sahal rukou přes oblečení a tu jí měl posléze vrazit do rozkroku. On vlastně nikdy s obžalovaným nemluvil, neměl s ním žádný kontakt, viděl ho pouze jednou v autě. Ví, že poškozená se ho bála a o tom, že na něho podala trestní oznámení, se dozvěděl až následně. Potvrdil, že poškozená mu rovněž říkala, že její matka o celé té věci věděla, ale když V. podala to trestní oznámení, tak se jejich vztah zhoršil a ví, že na ní vykonávala nátlak, aby to oznámení stáhla. Byl zde nějaký dopis, neví, kdo ho stvořil, který matka poškozené dala, když jí navštívila, V. to odmítla podepsat a matka jí začala neustále telefonovat a přesvědčovat k podpisu. Volala i jemu a chtěla to samé. Ví, že po zadržení obžalovaného byla poškozená v pohodě, předtím byla pořád jakoby ve strachu, stále kontrolovala telefon, jestli tam nemá nějaký hovor či SMS, buď od matky či obžalovaného. Svědek připustil, že v poslední době poškozená si začala více užívat všelijakých večírků a podobně, což on příliš neschvaloval. V současné době spolu nežijí, i když vztah trvá nadále, myslí, že chce žít svobodněji. Myslí, že pokud spolu měli sexuální styk, tak poškozená

těžko dosahovala orgasmus, což odůvodňovala právě tou minulostí a vzpomínám na to, co jí dělal obžalovaný.

Svědék M. Z. zná poškozenou přes profil Lidé.cz od Vánoc 2014. Byli kamarádi, komunikovali spolu přes Skype. Někdy při této komunikaci využívali webkameru a někdy si jen psali. To bylo proto, že její otčím si to nepřál a byl vysazený proti jejím kamarádům. Poškozená se mu svěřila, že otčím mlátí ji i matku, která to jenom snáší a neřeší. Pak mu V. říkala, že si ji otčím prohlíží, když se převléká a že ji osahává. Svědek tomu nevěřil, ale všiml si, že V. byla velmi nejistá při skypování, a neustále dávala pozor, zda někdo nejde. Jeden den před Silvestrem 2014 komunikoval přes Skype a náhle přišel domů její otčím v podnapilém stavu. V. seděla na posteli a notebook měla před sebou. Otčím přišel k V. zepředu a povalil ji na postel. Notebook byl asi na stolku nebo na židli, proto se nepohnul. **Svědék tak přes kameru viděl, jak otčím leží na V. a měl přes ni levou ruku tak, aby se nemohla narovnat. Hlavu měl u jejího krku a vypadalo to, jakoby nasával její vůni. V. se snažila bránit, ale když ji držel na té posteli, tak už se nebránila.** Pak tam přišla její matka a otec toho nechal. Když přišla V. zpět k notebooku, měla v očích slzy. V pokoji byla i matka s otčím, hovořili ukrajinsky. Otčím strkal zezadu do matky, která na to nereagovala. V. mu pak napsala, že kdyby do pokoje nepřišla matka, tak by to svědek viděl, co jí otčím dělá. Říkala mu, že jí sahá na přirození a zajíždí tam prsty a hladí po stehnech. Pak si znovu skypovali asi 29. 12. 2014. V pokoji byla i matka V.. Náhle tam přišel její otčím a byl zase opilý. **Obžalovaný náhle chytil V. za vlasy zezadu a stáhl ji na postel do polohy vleže. Úplně se nad ni nahnul a něco jí říkal. Přitom položil levou ruku na podbřišek V.. Pak V. pustil. Matka tam celou dobu jenom seděla a dělala, že tam není.** To svědka hodně překvapilo. Otčím pak chytil V. za hlavu a oběma rukama jí hlavou kroutil ze strany na stranu. V. to hodně bolelo a skoro brečela. Svědek pochopil, že V. ukrajinsky otčímovi říkala, aby toho nechal. Pak mu to řekla i ta matka. Otčím pak začal drkat do hlavy matce. Pak mu V. říkala, že to oznámí na policii a někdy v lednu 2015 to udělala. V. mu říkala, že jí to otčím dělá už asi 7 let, matka to ví už asi 5 let, ale nic s tím nedělala. S V. se setkal i osobně a měli spolu sex. V. u toho byla velmi nervózní a chovala se zvláště. Jenom tak odevzdaně ležela. Proto se jí svědek ptal, zda to vůbec chce a ona říkala, že ano. Ptal se V., zda má odpor k mužům. Ona říkala, že nemá, ale že ten muž nesmí udělat to, co dělal její otčím, zejména různá gesta, grimasy a pohyby. V. ho nijak neovlivňovala ve vztahu k jeho výpovědi.

U hlavního líčení svědek potvrdil, že se seznámil s poškozenou L. nějak v prosinci roku 2014, bylo to po vánocích. Nejdříve spolu komunikovali prostřednictvím internetu a Skypu a během těchto hovorů ho poškozená poprvé informovala o tom, že jí obžalovaný, který nebyl jejím pravým otcem osahává, doslova řekla, že znásilňuje. Vypadalo to, jakoby se už o něco pokoušel a on si myslel, že už k něčemu takovému došlo, dále mu řekla, že jí sledoval při převlékání a svlékání a že jí to nepříjemné. Při dalším hovoru už byla v místnosti přítomna její matka, viděl jí prostřednictvím skypu, ale potom přišel obžalovaný s bylo hned vidět, že má poškozená z něho strach. Byl hrubý jak na ní, tak na svojí manželku, byl opilý. Obžalovaný potom přišel k V., vzal jí za copánek, **zatáhl jí na postel a jakoby na ní ležel, ruku sice neměl přímo mezi jejími nohami, ale bylo to mezi stehnem a rozkrokem.** Myslí si, jak byl opilý, že si vůbec neuvědomoval, kde tu ruku má. V. se moc nebránila, nejdříve se sice snažila, ale potom toho nechala. Neví co se tam vlastně potom dál odehrávalo, protože do místnosti přišla její matka a vypnula zvuk. Na základě toho, co viděl, jí to jednání obžalovaného začal věřit. Celé to skončilo tím, že se obžalovaný sebral a odešel, neviděl, že by jí udeřil. Obžalovaný ani nevěděl, že je sledován, že je puštěný skype. V tu dobu tam už její matka nebyla, protože odešla a kdyby obžalovaný chtěl něco udělat, tak by mohl udělat cokoli. Zcela určitě byl opilý, úplně se motal, měl skelné oči. Poškozená měla z otce strach. Posléze svědek upřesnil, že ve chvíli, kdy jí obžalovaný povalil na postel, tak tam matka nebyla, ale jak přišla, tak obžalovaný toho svého jednání nechal, potom tu její matku pošťuchoval, provokoval, ona odešla a on v tu chvíli šel právě na V.. Svědek dále uvedl, že následně o celé záležitosti přemýšlel a uvědomil si, že byl vůči obžalovanému zaujatý, protože mu to jeho jednání bylo proti srsti, ale myslí, že v té rodině probíhalo domácí násilí, to zcela určitě, myslí, že obžalovaný mlátí svojí ženu, ale nemyslí si, že by znásilňoval poškozenou. Vychází z toho jakým způsobem se poškozená chovala, myslí, že pokud by se nějaký muž snažil osahávat či znásilňovat svojí dceru, tak těžko bude mít chuť hned na pohlavní styk s jinými muži a to se v tomto případě stalo, neboť k tomuto styku mezi nimi došlo, vlastně hned poprvé, co jí fyzicky viděl. Svědek dále poukázal na chování poškozené, když zjistila, že jí obžalovaný zablokoval paušál, v té souvislosti na něho byla našťvaná a chovala se tak, že mu to přišlo zvláštní. On sám nemá rád domácí násilí, sám ho zažil, ale myslí, že je lepší zažít takové násilí než poslat člověka do vězení za zneužívání, o kterém si myslí, že neproběhlo. Svědek dále uvedl, že 25. ledna v souvislosti s pololetním vysvědčením nu V. řekla, že by bylo dobré, kdyby byl obžalovaný v té době zavřený, on se tomu divil, ale když potom to vysvědčení viděl, tak se ani nedivil, protože už horší nemohlo být. On s V. není nyní v kontaktu, už

spolu nechodí, nebaví se spolu, není na její straně ani na straně obžalovaného. Svědek dále potvrdil, že jí nabádal k tomu, aby šla celou záležitost oznámit na policii, ale ona k tomu nemohla sebrat odvalu, mimo jiné i proto, že jí matka nijak nepodporovala, to bylo právě takové trochu divné. V. mu vlastně nikdy neřekla, jestli matku informovala o tom osahávání nebo znásilňování, mohla jí říci, že obžalovaného udala za to domácí násilí. Ví, že poškozená mu psala, že se matka bojí, jakým způsobem by zvládly finanční stránku věci a pak už bylo pochopitelné, proč chce, aby stáhla žalobu. On tehdy poškozené věřil, ale v současné době si myslí, že kvůli tomu domácímu násilí si poškozená vymyslela celou tu věc s tím osaháváním a znásilněním. Tehdy říkala, že by k tomu mělo docházet někdy od jejich dvanácti či třinácti let. Svědek dále uvedl, že kamarádka poškozené D. S. mu na facebook napsala žádost, zda by jí mohl sdělit, kdy bude hlavní líčení v této trestní věci, načež on jí dělal, že jí to neřekne a na co to potřebuje, protože si i k ní zachovával určitý odstup. Nato mu D. S. sdělila, ať se na ní nezlobí, ale že zjistila, že jí V. ve všem lže. Proto to na něho obě dvě zkoušely, snažily se ho asi nějak ovlivnit, protože proč by jinak chtěly vědět, kdy bude jeho výslech. S poškozenou tehdy chodil tak dva až tři měsíce a potom ten vztah ukončil, protože mu zalhala, začala se stýkat se svým bývalým přítelem a myslí, že chtěla chodit s oběma. Od té doby, co byl obžalovaný zadržen, tak se chovala jak utržená ze řetězu, začala si užívat, což se nelíbilo ani její matce a u obžalovaného by jí to asi neprocházelo. Posléze svědek upřesnil, že vlastně to, co viděl prostřednictvím Skypu v domácnosti poškozené, si při dnešním výslechu spojil do jedné události, **pravda je tak, jak to tehdy uvedl ve své výpovědi**. Je pravda, že tehdy jí tam kroutil hlavou, vypadalo to jako kdyby ona říkala, že jí bolí za krkem a on jí ho chtěl narovnat i když se u toho tvářila jako, když jí chce zlomit vaz. **Myslí, že tehdy obraty, které používal byly přehnané, ale ten průběh, jak ho popsal ve své výpovědi souhlasí, v obou případech byl otec opilý**. Stran svých pochybností o tom, zda vůbec k tomu jednání obžalovaného docházelo svědek uvedl, že celou záležitost probíral v práci s kolegou, zda je vůbec možné, aby znásilňovaná dívka měla hned další poměr. Potom také o celé záležitosti přemýšlel, zjistil, že mu nehovořila pravdu, nemá však žádné zkušenosti ohledně obětí sexuálních trestných činů, při tom hodnocení chování poškozené používá selský rozum. Navíc mu nikdy neřekla, co vlastně tím zneužíváním myslela, výraz zneužívání používala právě poškozená.

Svědka v průběhu výslechu předložil tyto písemné zprávy, o kterých hovořil a soud z nich zjistil, že dne 15. 8. 2015 se svědkyně S. obrátila na svědka se žádostí, aby jí sdělil, proč se s poškozenou rozešel a zda je v tomto řízení

volán jako svědek, současně jej žádá, aby V. nic neříkal. Svědek na její žádost reagoval stručným sdělením, že je volán jako svědek, ale odmítl jí sdělit, proč se s ní rozešel. D. S. na to reagovala žádostí o upřesnění jestli půjde svědčit 18. nebo 19. 8. 2015 a k jeho sdělení, že jí musí být „fuk“, proč se rozešel s poškozenou, mu sděluje, že jí skutečně do toho nic není, ale že se nyní dozvěděla, že lhala úplně všem, současně ho opětovně žádala, aby poškozené nic neříkal. Svědek na to reagoval s tím, že odmítl sdělit přesný termín výslechu a dodal, že rovněž tak zjistil, že všem lhala.

Na základě výpovědi svědka Z., byla k obsahu výše zmíněné komunikace opětovně vyslechnuta svědkyně **D. S.** Svědkyně potvrdila, že tyto zprávy skutečně posílala. Došlo k tomu jednou večer, kdy byla v depresi, s poškozenou se pohádala, byla na ní naštvaná, protože jí dlužila peníze, které jí nevracela měla problémy doma a tak v afektu odeslala tyto zprávy. Pokud jde o její výrok zde uvedený, že poškozená „lhala úplně všem“, nemyslela tím její sdělení ohledně chování obžalovaného, měla na mysli situace, kdy jí např. řekla, že nemůže jít s ní, protože jde do práce a zatím šla s někým jiným. Omlouvá se za to, co napsala, byla to chyba. Poškozená jí někdy v drobných záležitostech lhala, ale nemyslí, že by jí lhala v tom, co jí dělal obžalovaný. Nesetkala se s tím, že by jí lhala v podstatných věcech. Neměla žádný konkrétní důvod se Z. vyptávat, kdy půjde svědčit k soudu, prostě byla zvědavá. Poškozená L. po ní nežádala, aby svědka oslovila. Pokud ve své výpovědi uvedla, že jí informovala o své matce s tím, že je vyléčená alkoholička, tak ví od V., že jí měla donutit, aby přestala pít, neví o tom, že by byla někde na léčení, chápala to tak, že dřív pila a pak sama přestala.

Svědčyně Mgr. Kateřina S. byla třídní učitelkou poškozené na střední škole. Poškozenou poznala, když opakovala 1. ročník. Ihned si jí všimla kvůli jejímu projevu a chování. V. chodila taková sklíčená a bledá a bylo vidět, že má nějaký problém. V. také hodně chyběla, byla nemocná, což potvrdila její matka. S matkou to řešila i na třídní schůzce v listopadu 2014. Poté za ní V. přišla a svěřila se jí se situací doma. Říkala, že musí doma hodně pracovat a starat se i o hospodářství, že otčím matku bije a je na ni hrubý. Říkala, že otčím je hrubý i na ní, nutí ji pracovat a aby nechodila do školy, protože to k ničemu není. Kvůli hypotéce nemohou s matkou od otčíma odejít. Také říkala, že ji otčím hladí a konejší, blíže to ale nerozebírala. Svědkyně však pochopila, že tam je sexuální podtext. Kvůli vlastnímu traumatickému zážitku to však nechtěla s V. více rozebírat a odkázala ji na školní psycholožku a na policii. V. si pak pořídila kameru zabudovanou v budíku, aby mohla nahrát, co se doma děje. Svědkyně jí

upozorňovala na nebezpečí, že na to otčím přijde. Naléhala na V., aby šla na policii. Pak V. ve škole chyběla a už se neviděly. V. jí ještě telefonovala, protože nevěděla, že svědkyně ve škole již nepracuje. Ve třídě byla V. velmi oblíbená a byla zvolena předsedkyní třídy. Působila velmi důvěryhodně, sama i přiznala, že někdy do školy nešla, protože se jí nechtělo a ne kvůli zdravotním problémům. V. jí také říkala, že její matka jí s řešením situace nechce pomoci a naopak otčíma brání.

U hlavního líčení svědkyně vypovídala shodně a uvedla, že V. poznala jako třídní učitelka, všimla si jí hned na začátku školního roku, protože byla velmi příjemná a měla kultivované chování. Krátce poté začala mít absence a když se vrátila do školy, tak byla taková celá schoulená a bylo na ní na první pohled vidět, že je nemocná. Ona po ní žádala omluvenky, ty jí však nenosila, protože když je měla přinést, tak zase onemocněla a tak se to stále opakovalo. Potom byly svolány třídní schůzky, ona telefonovala její mamince, aby přišla do školy, ale matka jí řekla, že nemůže, že je zaneprázdněná. Informovala jí o tom, že V. má špatný prospěch, že má několik nedostatečných, z ostatních předmětů je neklasifikovaná, načež matka jí slíbila, že se pokusí přijít, ale stejně nepřišla. Když V. přišla do školy, tak bylo vidět, že jí není dobře, byla bledá, celá taková uzavřená, smutná, stáhnutá do sebe. S ostatními děvčaty moc nekomunikovala, seděla v poslední lavici, celá schoulená. Matka na rodičovské sdružení nepřišla, V. jí stále unikala a všechno vyvrcholilo tím, že za ní někdy kolem 10. prosince přišla, že by s ní chtěla hovořit. Při této schůzce jí řekla, že má hodně zameškaných hodin, pro které nemá omluvenky, že má doma problémy, že žije s otčím, který bije maminku a křičí na ně, že se mamku snaží bránit, ale bez valného výsledku. Ona nepojala žádné podezření, i když je pravda, že jak V. plakala, tak říkala, že se jí snaží otčím ukonejšit a hladit jí, což jí bylo nepříjemné. Netroufá si říci, jestli jí V. něco naznačovala, že by tam docházelo k určitému sexuálnímu obtěžování, neví, jestli to ona sama vycítila, celá věc jí byla nepříjemná a nabádala jí, aby to V. okamžitě řešila, protože nechtěla, aby došlo k něčemu podobnému jako v jejím případě, aby zde byl takový tragický konec. V. tedy naznačila, že se jí stalo něco v rodině, ale nechtěla o tom mluvit, protože to bylo pro ní bolavé, ale nabádala jí, ať jde na policii, že se jí něco podobného stalo v rodině, že mohou být následky tragické. Je tedy pravda, že vycítila, že je tam obava i z nějakého sexuálního kontaktu. V. na ní i přes tu krátkou dobu působila velmi dobře, byla daleko rozumově vyspělejší než ostatní děti ve třídě, což bylo dáno i tím, že byla starší, ale v jejím případě šlo o vyzrálou, rozumnou osobnost, disciplinovanou, měla i velmi pozitivní hodnocení od ostatních dětí, protože pomáhala a radila, pokud se na ní obrátily

s různými problémy. Je pravda, že jí lhala, pokud tvrdila, že byla u lékaře, ale na druhou stranu oceňovala, že jí na rovinu řekla, že spoustu těch vyšetření nemá, přišla jí docela věrohodná a také tak působila i když vlastně původně lhala stran těch omluvenek. Chápala i to, když říkala, že u nich byl nějaký incident a že potom nechtěla jít do školy, že byla rozrušená, protože ví, že dítě v takovém rozpoložení moc platné není. Kdyby jí poškozená řekla přímo, jaký je problém s obžalovaným, tak jí chytne a jde s ní okamžitě na policii. Ze stran ostatních učitelů si na ní žádný nestěžoval, žádné problémy s ní skutečně nebyly, její problémy ve škole se odvíjely od toho, že ve škole nebyla. Nezaregistrovala ani, že by měla nějaké sklony k promiskuitnímu chování pokud jde o chlapce, vůbec se nijak neodhalovala, byla naopak pořád v něčem zahalená a zcela určitě, tak jak s ní hovořila, bylo vidět, že jí ta situace trápí a pochopila, jaké má doma peklo. Svědkyně potvrdila, že skutečně pochopila to její svěření se tak, že by se snad mohlo schylovat k nějakému sexuálnímu násilí a proto jí řekla, ať jde na policii.

S výpovědí svědkyně stran události, ke které došlo v její rodině, koresponduje kopie zprávy ze serveru iDNES.cz týkající se vraždy jejich nezletilých dcer (č.1.307-308).

Svědka K. P. je kamarádkou poškozené od mateřské školy. Stýkají se asi 2x týdně, V. je milá a přátelská. Svědkyně mnohokrát viděla, jak otčím V. na ni křičel a byl na ni hnusný. Někdy za ní přišel do pokoje, vytáhl ji ven tak, že ji chytil za ruku, kterou jí silou kroutil. V. pak z toho měla modřiny. Otčím na ni křičel i do telefonu. V. musela doma vařit, krmit zvířata, sekat zahradu a starat se o skleník. Podle názoru svědkyně bylo té práce na V. hodně. Neměla pak vůbec čas se učit a musela se učit v noci. **Jednou svědkyně viděla, jak obžalovaný V. opět vytáhl z pokoje a začal jí oběma rukama sahat na zadek. V. ho odstrčila.** Když u nich byla třeba na obědě, tak obžalovaný přišel domů a z ničeho nic dal V. ránu do zad, až měla vyražený dech. V. jí říkala, že jí otec osahává a je na ni více hrubý. To jim bylo asi 12 -13 let. Do té doby si svědkyně myslela, že je otčím na V. hodný. Někdy v r. 2013 jí V. řekla, že na ni otec znovu proti její vůli sahal. Pak o tom vůbec nemluvily. Někdy v polovině r. 2014 se V. svěřila i dalším lidem a vypadalo to, že už to začne konečně řešit. S V. na toto téma podrobně nemluvily, protože když o tom mluvit začaly, tak se V. zasekla a rozbřečela a svědkyně na ni nechtěla naléhat. V. se s tím svěřila svému prvnímu klukovi J. B. a své nejlepší kamarádce D. S.. Kvůli modřinám na zápěstí nosila V. často zápěstí ovázaná obinadlem. V. ji nenaváděla ohledně obsahu výpovědi na policii. V. pak šla bydlet do Klokánku a celkově teď působí

lepším, uvolněnějším dojmem. V. stoprocentně věří. Oproti ostatním vrstevníkům měla V. daleko přísnější režim a nikam nemohla chodit. Byla stále unavená a upracovaná. Nyní je pozitivní a veselá. S V. neměla nikdy intimní poměr. Matka V. se obžalovaného bála a raději se zavírala do pokoje, než by se s ním hádala, to svědkyně sama viděla. Viděla také, jak obžalovaný sahal V. na zadek ve více případech. Jiné osahávání ale neviděla.

U hlavního líčení svědkyně vypovídala v podstatě shodně, i když si některé podrobnosti a časové zařazení s odstupem doby již nepamatovala. Potvrdila, že poškozená L. jí celkem ve dvou případech říkala o tom, že jí obžalovaný osahával. Poprvé to bylo ještě v době, kdy obě byly v základní škole a bylo jim méně než 15 let, na věk si již přesně nepamatuje. V tom druhém případě to bylo v létě roku 2014. Tehdy, když jí to řekla poprvé, nevěděla, zda jí to má věřit, nezdálo se jí to, nenapadlo jí, že by se něco takového mohlo opravdu stát, není to však tak, že by jí to přímo nevěřila. Pokud tehdy ve své výpovědi uvedla, že byla svědkem osahávání, tak si to lépe pamatovala. I dnes je přesvědčená o tom, že by si to poškozená nevymyslela a že je to pravda. Poškozená tehdy ale neříkala, jak na ní obžalovaný konkrétně sahal nebo zneužíval. Myslí, že se ho bála. Je pravda, že mívala na zápěstí modřiny, ale neříkala, od čeho je má. Když jí to řekla o obžalovaném v létě roku 2014, tak se u toho zasekla a začaly jí téct slzy. Potom se už spolu o tom nebavily.

V přípravném řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru psychiatrie, sexuologie a psychologie** ke zjištění duševního stavu obžalovaného K.. V závěru posudku znalci uvedli, že obžalovaný netrpí, ani netrpěl duševní chorobou ani závislostí na alkoholu či jiné návykové látce. Nejistili známky toho, že by měl trestný čin spáchat pod vlivem návykových látek. Jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly a jsou zachovány. Porucha sexuální preference nebyla zjištěna. Obžalovaný je schopen účasti na tr. řízení, jeho pobyt na svobodě není nebezpečný. Je intelektově průměrný, bez poškození CNS. Jeho osobnost je bez výraznějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Emocionalita je méně diferencovaná, afektivita a psychika dostatečně stabilní. V oblasti hierarchie životních hodnot, morálně hodnotících přístupů a sebehodnocení, druhu a kvality sociálních vztahů, nebyly zjištěny nápadnosti. Motivace žalovaného jednání není podmíněna žádnou psychickou nebo sexuální patologií. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů není u obviněného zvýšena, alkoholismus nebyl zjištěn. Obžalovaný je schopen adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a následně i reprodukovat

prožité skutečnosti. Možnost jeho resocializace je snížena z důvodu jeho postojové uzavřenosti – popírání, absence pocitu viny.

Soud u hlavního líčení vyslechl oba znalce, kteří vypovídali shodně se závěry svého posudku.

Znalecky zkoumána i osobnost poškozené V.e L.. V závěru **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie** znalkyně uvedla, že poškozená je aktuálně ve vývojovém období adolescence. Je schopna v průměrně míře vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události. Reprodukce a interpretace prožitého může být ovlivněna v případě, že by šlo o zatěžující emoční zážitky. Tehdy může dojít v reprodukci prožitého ke zkreslení, nejde však o poruchu v kontrole reality. Obecná věrohodnost odpovídá věkové normě. Poškozená netrpí duševní poruchou ani závislostí na návykových látkách. Vývoj její osobnosti je nevyvážený, s rysy emoční nestability a aktuálně reaktivními symptomy anxiety a deprese, s problémy v sexuálním prožívání. Sklony ke konfabulaci zjištěny nebyly. Intelektový výkon je v pásmu slabšího průměru. Zjištěny aktuální autodestruktivní tendence. Morálně hodnotící postoje jsou nevyrovnané. Poškozená má silný citový vztah k babičce, preferenční vztah k matce se známkami ambivalence a nedostatku pocitu bezpečí. K otčímovi má výrazně emoční nepřátelský vztah. Psychosexuální vyspělost poškozené odpovídá její zkušenosti. Z příznaků posttraumatické reaktivity popisuje poškozená připomínky prožitých událostí a poruchy spánku. Její současný psychický stav je ovlivněn více faktory, zejména obavami z budoucnosti, komplikovaným vztahem s matkou, strachem z otčima a školní zátěží. Pokud k žalovanému jednání došlo, mělo negativní vliv zejména na vývoj osobnosti poškozené ve složce morální a psychosexuální. Znalkyně doporučuje u poškozené psychologickou, případně psychiatrickou péči a sledování z důvodu rizika sebepoškozování či jiného neadaptivního jednání.

U hlavního líčení znalkyně uvedla, že poškozená nijak nevybočuje z obecného hlediska svou schopností vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události a její schopnosti v tomto směru odpovídají průměrnému dospívajícímu jedinci. I v případě, že by reprodukce a interpretace prožitých událostí byla u poškozené ovlivněna zatěžujícími emočními zážitky, se z psychologického hlediska **nejeví jako pravděpodobné, že by si ty události jako celek vymyslela.** Znalkyně se dále vyjadřovala k rodinnému zázemí poškozené a uvedla, že pokud k těm událostem s obžalovaným docházelo a ona nenašla oporu nebo řešení celé věci u své matky, nelze v takovém případě

vyloučit, že se jedinec svěruje tomu, koho pokládá za blízkého, jako například kamarádku či jinou autoritu. Jinak, ale nevybočovala z projevu a charakteristiky osob, které se octnou v takovéto životní situaci, přičemž zde lze konstatovat, že reakce na podobné jednání u dívek vede buď k tomu, že se stáhnou, trpí depresí, odtažují se od vztahů a nenavazují žádné kontakty, ale v některých případech některé reagují až přes míru, dalo by se říci i promiskuitním chováním. U poškozené neshledala v tomto směru žádné extrémy. Neurované rodinné prostředí mohlo přispět k obvinění obžalovaného nebo k otevření tohoto problému, ale **psychologicky je nepravděpodobné, že by si poškozená, jako reakci na toto prostředí, ty věci vymyslela tím způsobem, kterým je podávala.** Znalkyně se dále vyjádřila i ke zprávám a výsledkům vyšetření, které uváděla ve svém posudku, jež souvisí s pobytem poškozené v zařízení Klokánek. V této souvislosti uvedla, že k závěru vyšetření psycholožky z tohoto zařízení by se vyjádřila spíše kriticky, použití testu na lži skóre bylo v tomto případě nevhodné a navíc se využívá u podstatně mladších dětí, než byla v té době poškozená. Znalkyně potvrdila svůj závěr, že poškozená se je schopna se dopustit únikové nebo účelové lži, což zapadá do charakteristiky její osobnosti, snaží se vypadat slušně a dobře. Účelová úniková lež je vědomá strategie neříkání pravdy tehdy, kdy například neví, jak tu situaci řešit jinak. Ona však u poškozené nezjistila nijak extrémně zvýšenou fantazii, která by byla vědomá.

Na základě žádosti obžalovaného soud vyslechl jím navržené svědky Romana M., Mikhailo Z., Lyubov P. a Stanislava F..

Z těchto svědků soud nepřihlížel k výpovědi svědkyně Lyubov P., neboť jmenovaná zamlčela, že je sestřenicí obžalovaného a toto uvedl až po skončení jejího výslechu obžalovaný.

Pokud jde o svědka **Romana M.**, tak jmenovaný uvedl, že je bratrancem obžalovaného a na konci roku 2014 až zhruba do poloviny ledna 2015 žil tři měsíce v jeho rodině a jezdil s ním každý den pracovat na rekonstrukci domu v Libni. Odjížděli spolu ráno a vraceli se až večer a bylo to tak každý den, přičemž obžalovaný z této stavby odjížděl minimálně. V době, kdy žil v rodině K. nebyl svědkem toho, že by se obžalovaný choval nějak nevhodně k V., chovali se k sobě normálně, obžalovaný pouze občas udělal poznámku ohledně známek, které nosí ze školy. Je pravda, že občas byl svědkem hádky mezi ním a jeho manželkou, ale jednalo se o běžné hádky, nic mimořádného. Nikdy neviděl, že by se obžalovaný zavíral v pokoji s V., ta se mu také nikdy nesvěřila, že by se k ní obžalovaný choval nevhodně. Posléze svědek připustil, že obžalovaný přece

jenom ze stavby v Libni občas odjel a to kontrolovat svojí firmu a své dělníky. To mohl být pryč tak jednu až dvě hodiny. Když byl obžalovaný vzat do vazby, tak se chování V. změnilo, chodila více ven, začala kouřit a vodit si na pokoj chlapce, tuto změnu chování odůvodňovala tím, že teď má svobodu. Do ČR přijel svědčit z Polska, obžalovaný mu neřikal, jak má u soudu vypovídat. Oproti tomu uvedl, že po zadržení obžalovaného mu V. řekla, proč je zavřený a navrhla mu, aby pro ní svědčil s tím, ať se ničeho nebojí, že už má dva svědky. Měl jí dosvědčit, že obžalovaný se k ní dobýval, ale on to odmítl s tím, že se to nestalo.

Z výpovědi zbývajících svědků soud nezjistil nic podstatného, oba v podstatě soudu sdělili svoje osobní přesvědčení, že tak jak znají obžalovaného a jeho rodinu, tak se nic takového nemohlo stát, nikdy o tom ani neslyšeli, že by něco takového bylo ani v náznaku. V obou případech se jedná o rodinné přátelé.

Svědék **Z.** uvedl, že s obžalovaným pracoval na stavbách a vypomáhal mu i při opravách jeho rodinného domu. Zpravidla zde pracovali pouze oni dva a to až do zadržení obžalovaného. posléze svědek připustil, že občas zde vypomáhal i svědek **M.**

Svědék **F.** uvedl, že informace o tom, čeho se měl obžalovaný dopustit, ví přímo od poškozené, která mu ten den, co jej zadrželi, volala a on se s ní na základě její žádosti sešel. Tam mu řekla, že jí měl obžalovaný osahávat, ale on jí řekl, že to není možné, že lže a chtěl po ní vysvětlení, proč to udělala, načež poškozená mu řekla, že obžalovaného od svých šesti let nenávidí kvůli útokům na její matku. On jí připomínal, co všechno obžalovaný pro ní udělal a vyčetl jí, že se nezeptala své matky, zda ona chce žít bez svého manžela. Poškozená se mu se vším v minulosti svěřovala, ví i o tom, že podala obvinění na svojí matku. Svojí výpověď nepodal dříve, protože čekal, že ho „pozvou“. Myslí, že V. musel někdo radit, aby na policii uvedla to, co uvedla a navíc mu sama řekla, že si to vymyslela, aby se otci pomstila. Posléze svědek připustil, že podrobnosti z výslechu poškozené ví od obžalovaného, který ho informoval o tom, jak poškozená vypovídala.

Na základě výpovědí shora uvedených svědků soud opětovně vyslechl poškozenou **V. L.** Svědkyně setrvala na svých předchozích výpovědích a ohledně Romana **M.**, uvedla, že skutečně u nich v bytě určitou dobu žil, ale nikdy nebyl přítomen chování obžalovaného, který za ní docházel do jejího pokoje večer i v době, kdy byl v bytě svědek **M.** Svědkyně vyloučila, že by **M.**

žádala, aby vypovídal v její prospěch stejně tak není pravda, že by si vodila na noc domů chlapce. Pokud jde o svědky Z. a F., ti rovněž nebyli svědky jednání obžalovaného. Svědek F., v době, kdy se s ním sešla, už věděl, co se stalo a řekl jí, že udělala dobře a že jí bude podporovat. Za nějaký čas jí volal a chtěl jí přemlouvat, neví, jestli to po něm chtěla její matka nebo obžalovaný. Svědkyně popřela, že by svědkovi někdy říkala, že si celou věc vymyslela, protože obžalovaného nenávidí, nic takového neříkala. Neví, proč to svědek říká, je to kamarád obžalovaného. Všichni svědci, kteří takto u hlavního líčení vypovíдали jsou kamarádi a známí rodičů. Neví, proč F. změnil svůj postoj, netuší co se stalo. Svědkyně dále uvedla, že v trestním řízení proti své matce nevypovídala, protože nechtěla.

V průběhu dokazování u hlavního líčení obžalovaný prostřednictvím obhájkyne navrhl provést výslech dalších osob, které měly v minulosti bydlet v jeho rodině, případně osob, jež se stýkaly z jeho rodinou, sociálních pracovníc z Klokánku a dětské lékařky MUDr. Kubartové. Soud tyto návrhy na doplnění dokazování odmítl, neboť dospěl k závěru, že ve věci byly provedeny veškeré důkazy, které potřebuje pro své rozhodnutí. Stran dalších osob bydlících v rodině K. má za to, že je třeba vycházet z výpovědi poškozené, že k jednání obžalovaného docházelo v době, kdy s ním byla sama doma, či v době, kdy za ní chodil večer do jejího pokoje. Za této situace by výpovědi dalších osob, které se případně někdy zdržovaly v rodině obžalovaného, nepřinesly a ani nemohly přinést nové poznatky a zjištění a svědci by mohli vyjádřit pouze své subjektivní názory a přesvědčení stran jeho chování. Stejně tak soud nepovažuje za nutné vyslýchat sociální pracovníce, případně psycholožku ze zařízení Klokánek, přičemž v této souvislosti poukazuje na znalecký posudek a výpověď znalkyně u hlavního líčení, ve kterém zpochybnila výsledky vyšetřování této psycholožky v souvislosti s prováděním tkzv. lži skóre testu na poškozené. Ohledně dalších tvrzení uvedených v tomto posudku má za to, že se jedná toliko o subjektivní názor těchto pracovníc, které navíc s obžalovanou přišly do styku po omezenou dobu. Pokud jde o sdělení MUDr. Kubartové, z její zprávy citované ve zmíněném znaleckém posudku nevyplývá, že by byla poškozenou o celé věci nějak blíže informována. Za tohoto stavu má soud za to, že další dokazování by bylo nadbytečné a nemohlo by výrazným způsobem změnit výsledky dokazování, které bylo v této věci provedené.

Soud měl dále k dispozici dopis pošk. L. ze dne 8. 4. 2015 adresovaný Policii ČR, KŘP hl. m. Prahy, kpt. Mgr. Petru Rozumovi, psaný na počítači, bez vlastnoručního podpisu poškozené. V tomto dopise poškozená odvolává svoji

výpověď ze dne 13. 1. 2015 učiněnou v procesním postavení svědka. Obžalovaný ji nikdy neznásilnil ani sexuálně neobtěžoval, trestní oznámení si vymyslela a podala jej proto, aby pomohla své matce. Vše ji moc mrzí, je si vědoma možného postihu za křivé obvinění (č.l.216).

Obdobnou korespondenci předložila obhájkyň obžalovaného, na kterou se měla poškozená obrátit (č.l. 565-566). I z této je zřejmé, že její matka na ní tlačí, aby obvinění obžalovaného „zrušila“.

Usnesením Policie ČR, KŘP hl. m. Prahy, SKPV, 3. odd., bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno tr. stíhání Natalye K. (matky poškozené a manželky obžalovaného) pro tr. čin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) tr. zákoníku, kterého se měla dopustit tím, že v době od 7. 1. 2015 do 21. 4. 2015 úmyslně pod pohrůzkou násilí a psychickým nátlakem nutila svoji dceru V. L., aby změnila svoji výpověď vůči obžalovanému. Olehu K. s tím, že pokud tak neučiní, nebude ji finančně podporovat, přestane se s ní stýkat, nechala pro ni vypracovat písemné prohlášení o odvolání usvědčující výpovědi a vyhrožovala jí zbitím. Věc je vedena pod č. j. KRPA 162871/TČ-2015-73. K tomuto postupu vedlo oznámení poškozené, že na ni matka doma vyvíjí velký psychický nátlak a žádá ji, aby stáhla obvinění vůči otčímovi, což odmítá. Na Natalyi K. byla podána státním zástupcem v Praze 10 obžaloba pro výše uvedený trestný čin, ale rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 9.9.2015, sp. zn. 1T 103/2015 byla jmenovaná podle § 226 písm.b) tr. řádu z obžaloby zproštěna. Toto rozhodnutí nebylo v době rozhodování soudu pravomocné.

Ze zprávy Střední xxx vyplývá, že poškozená zde začala studovat v září 2013 obor zdravotnické lyceum. Z důvodů nezvládnutí studia jí byla povolena změna oboru na Sociální činnost od 1. 9. 2014. Poškozená má značnou absenci, vždy řádně omluvenou. V kolektivu je velmi oblíbená, problémy s chováním nejsou.

Ze zprávy Fondu ohrožených dětí vyplývá, že dne 12. 1. 2015 byla poškozená přijata do péče Klokánku na základě žádosti orgánů OSPOD.

Ze zprávy MČ Praha 15, OSPOD vyplývá, že rodina je sledována až v souvislosti s touto událostí. Poškozená ukončila pobyt v Klokánku dne 30. 1. 2015 a vrátila se zpět k matce. K osobě poškozené nezjistili žádné závodové informace.

Ze zprávy Bílého kruhu bezpečí soud zjistil, že poškozená L. se celkem dvakrát účastnila konzultací u psychologa a v jednom případě i terapeutického sezení.

Soud hodnotil provedené důkazy ve svém souhrnu i jednotlivě a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla v průběhu hlavního líčení zcela prokázána, byť se zcela neztotožnil s právní kvalifikací jeho jednání v obžalobě. Soud vycházel především z výpovědi poškozené V. L., neboť neshledal žádné okolnosti, jež by její výpověď stran chování obžalovaného vůči ní jakkoli zpochybňovaly, naopak má za to, že v podstatných věcech koresponduje s dalšími provedenými důkazy. Poukazuje především na výpověď její matky Natalyie K., která sice zpochybňovala, že by ze strany obžalovaného docházelo k tomuto druhu jednání, nicméně potvrdila, že jí poškozená o tom opakovaně informovala, na což ona reagovala pouze tím, že je oba začala více pozorovat. Nelze však přehlédnout jistou finanční závislost svědkyně K. na obžalovaném, která byla nepochybně jedním z faktorů ovlivňujících její nečinnost. Okolnost, že se poškozená svěřila opakovaně i svým spolužákům či přátelům, byla potvrzena výpovědí mladistvých D. S. a K. P., jakož i J.a B. a M.a Z.. I když posledně jmenovaný svědek ve své výpovědi u hlavního líčení zpochybnil její tvrzení svými laickými úvahami stran následného sexuálního života poškozené, nelze přehlédnout, že právě tento svědek popisoval v přípravném řízení „zalehnutí“ poškozené obžalovaným shodně, jak to popisovala ona sama. To, že se poškozená svěřila s jednáním obžalovaného svým vrstevníkům, pak soud považuje za logický krok z její strany, odpovídající situaci, ve které se nacházela. Nelze přehlédnout, že poškozená, nejdříve jako nezletilá a poté jako mladistvá, byla v ČR bez dalších příbuzných a známých a její jediná příbuzná-matka, jí v této situaci neposkytla žádnou podporu. V neposlední řadě soud přihlédl i k závěrům znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, která v závěrech posudku uvedla, že u poškozené nezjistila známky konfabulace a zkreslování skutečnosti, její obecná věrohodnost je dobrá a z psychologického hlediska je nepravděpodobné, že by si celou záležitost vymyslela. Soud se neztotožnil s obhajobou obžalovaného, že jednání poškozené bylo ovlivněno její snahou vymanit se z vlivu obžalovaného, který měl přísné požadavky stran jejího chování, výpomoci v domácnosti a dobrého prospěchu. Poukazuje v této souvislosti na výpověď její bývalé třídní učitelky Mgr. S., která poškozenou popsala, jako bezproblémovou, rozumově vyspělou studentku, která, pokud byla ve škole, se chovala spíše nenápadně, byla sklíčená a bledá a bylo na ní vidět, že má nějaký problém. Při rozhovoru s ní, poté, co si jí stěžovala na agresivitu obžalovaného, vycítila, že by to jednání mohlo mít i

sexuální podtext, ale ona sama si prošla obdobnou rodinnou situací, která skončila tragicky a proto jí to bylo nepříjemné a poškozenou poslala k psychologce a na Policii. V neposlední řadě jako okolnost svědčící pro věrohodnost poškozené hodnotí i její chování bezprostředně po oznámení celé věci na Policii. Je nepochybné, že poškozená byla v této souvislosti vystavena velkému tlaku ze strany své matky, což vyústilo až v oznámení na Policii a jejímu definitivnímu odchodu z domova. K obhajobě obžalovaného, že jeho manželka a osoby zdržující se v jejich domácnosti nikdy nezaznamenaly jakékoli nevhodné chování vůči poškozené, soud připomíná, že by bylo spíše s podivem, pokud by obžalovaný své jednání praktikoval za přítomnosti třetích osob. K výpovědím svědků M., Z. a F., soud poznamenává, že svědci vyjadřovali toliko své osobní názory na chování obžalovaného, jako ne zcela věrohodné pak vyloučil tvrzení svědků F. a M., že je poškozená žádala, aby v její prospěch svědčili, či se jim svěřovala se svými postoji k obžalovanému. Nebylo zjištěno, že by poškozená před zadržením obžalovaného tyto svědky o čemkoliv informovala, nikdy ani na ně nepoukazovala, jako osoby, které by mohly v této věci cokoliv podstatného uvést. Navíc svědek F., který původně tvrdil, že měl veškeré informace od poškozené, posléze připustil, že to byl právě obžalovaný, kdo ho seznámil s výpovědí svědkyně u hlavního líčení a z jeho výpovědi lze dovodit, že i on vyvíjel na poškozenou tlak s cílem změnit její výpovědi. Soud má za to, že neobstojí ani tvrzení obžalovaného, že svým oznámením chtěla V. L. docílit jeho odchod od rodiny a uniknout jeho přísné výchově, kterou sledoval, aby se chovala slušně a řádně studovala. V této souvislosti připomíná, že poškozená se s popisem jeho chování obrátila na svoji matku ještě v době, kdy navštěvovala základní školu a zcela jistě zde tehdy žádné „neslušné“ prvky chování z její strany nebyly, což ostatně potvrdil jak obžalovaný, tak i svědkyně K.. Naopak soud shledal jako odůvodněným a logickým současný negativní vztah poškozené k obžalovanému, což nepochybně souvisí s jednáním, jehož se vůči ní dopouštěl.

Po provedeném dokazování však soud dospěl k závěru, že v daném případě je třeba jednání obžalovaného posuzovat jako 2 trestné činy, spáchané jednak před dovršením věku 15 let poškozené (skutek pod bodem 1 rozsudku) a jednak po dovršení tohoto věku (skutek pod bodem 2 rozsudku).

Pokud jde o skutek pod bodem 1. rozsudku, soud vycházel z výpovědi poškozené, která při hlavním líčení výslovně uvedla, že osahávání a v tomto bodě popsané způsoby dráždění klitoris a sání bradavek obžalovaný prováděl do dovršení 15 let na jejím holém těle, zatímco po naplnění této věkové hranice

se jednalo o osahávání a další, pouze přes oblečení, vyjma několika případů, kdy jí rovněž osahával na holých prsou. S ohledem na tuto okolnost soud kvalifikoval jednání obžalovaného v bodě 1 jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let. Osahávání přirození poškozené na jejím holém těle, zejména zasouvání prstů do jejího pohlavního ústrojí, dráždění klitoris a sání bradavek způsobem, který prováděl obžalovaný, je třeba v souladu s ustálenou judikaturou považovat za pohlavní styk srovnatelný se souloží ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku tr. zákoníku, kterého obžalovaný dosáhl vždy násilím, tj. za použití fyzické síly za účelem překonávání obrany a odporu poškozené. Obžalovaný jako manžel matky v té době nezletilé poškozené, se kterou navíc žil ve společné domácnosti, znal velice dobře její věk, neboť jí vychovával od jejích cca 5 let.

Oproti tomu v případě skutku pod bodem 2. rozsudku, kterého se obžalovaný dopustil po dovršení věku 15 let u poškozené, nebylo zjištěno, že by jednání obžalovaného vykazovalo znaky pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží. Poškozená sama uvedla, že vyjma ojedinělého osahávání na prsou na holém těle, se jednalo zpravidla o osahávání přes oděv, její výpověď není v rozporu s dalšími důkazy. Je však nepochybné, že poškozenou, která se jednání obžalovaného bránila, obžalovaný i v tomto případě znehybnil tak, že jí buď na posteli či na zemi zalehl svým tělem a držel jí jednou rukou a na její aktivní odpor reagoval tím, že jí fackoval a tahal za vlasy, takže jeho jednání vykazovalo znaky násilí spočívající v použití fyzické síly k překonání kladeného odporu při osahávání poškozené. Soud proto jednání obžalovaného v tomto bodě kvalifikoval jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jiného násilím nutil, aby něco trpěl.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem nápravy, přihlédl i k chování obžalovaného po činu a k tomu, zda se příp. snažil nahradit způsobenou škodu. Dospěl při tom k závěru, že obžalovaný se dopustil závažných trestných činů, jejichž povaha, závažnost a škodlivost je dána významem chráněných zájmů, jenž byly činy dotčeny, způsobem provedení a jeho následky, mírou zavinění a pohnutkou. Obžalovaný narušil zájem společnosti na ochraně osobní svobody a svobody rozhodování člověka,

zejména rozhodování o svém pohlavním životě. Závažnost obou činů je pak zvyšována délkou doby, po kterou byly oba činy páčány. Samotný obžalovaný, který trestnou činnost popíral, v průběhu dokazování neprojevil žádnou sebereflexi či lítost. Pouze částečně mu polehčuje, že nebyl dosud soudně trestán, řádně podniká, postižen byl pouze pro přestupky v dopravě a z výkonu vazby je dobře hodnocen.

Soud obžalovanému ukládal trest v rámci trestní sazby odst. 3 ustanovení § 185 tr. zákona, jež umožňuje uložit trest odnětí svobody v trvání 5 -12 let. Po zvážení výše uvedeného soud obžalovanému uložil podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání **5 let a 6 měsíců**. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku obžalovaného pro výkon trestu zařadil do věznice s dozorem neboť dospěl k závěru, že přes výše uvedenou závažnou trestnou činnost obžalovaný není dosud tak narušeným pachatelem, aby musel trest vykonávat v přísnějším typu věznice. Soud má za to, že uložený trest, byť je uložen blíže spodní hranici zákonné trestní sazby a je proto spíše mírný, je třeba považovat za přiměřený, odpovídající povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům obžalovaného.

Prostřednictvím zmocněnkyně se poškozená připojila k trestnímu řízení a žádala uhradit způsobenou škodu ve výši 500,000, -Kč a svůj nárok doložila prohlášením o dopadu trestného činu na její život (č.l. 457). Z tohoto vyjádření však není zcela zřejmé, jaká škoda a v jaké výši byla poškozené způsobena. Lze se pouze domnívat, že původní úmysl směřoval k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy, aniž by však takový nárok byl dostatečným způsobem formulován a vůbec učiněn. Soud však není oprávněn jakkoli měnit uplatněné nároky procesní strany ohledně nároků na náhradu škodu a příp. majetkovou a nemajetkovou újmu a protože návrh poškozené směřoval k náhradě škody, nezbylo mu, než jí podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi (8) dnů** ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho

přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

V Praze dne 22.10.2015

JUDr. Dana Pacholík
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení : Jiřina Tovarová